

اف بر امان نامه ی دشمنان اسلام

نفر از برادرانش هم که با او بودند، دستور داد که قبل از او به میدان بروند و مجاهدت کنند؛ تا این که به شهادت رسیدند. میدانید که آنها چهار برادر از یک مادر بودند: ابوالفضل العباس - برادر بزرگتر - جعفر، عبدالله و عثمان. انسان برادرانش را در مقابل چشم خود برای حسین بن علی قربانی کند؛ به فکر مادر داغدارش هم نباشد که بگوید یکی از برادران برود تا این که مادرم دلخوش باشد؛ به فکر سرپرستی فرزندان صغیر خودش هم نباشد که در مدینه هستند؛ این همان بصیرت است. ۱۳۷۹/۰۱/۲۶

در زیارات و کلماتی که از ائمه (ع) راجع به ابوالفضل العباس رسیده است، روی دو جمله تأکید شده است: یکی بصیرت، یکی وفا. در روز تاسوعا، مثل امروز عصری، وقتی که فرصتی پیدا شد که او خود را از این بلاتجارت دهد؛ یعنی آمدند به او پیشنهاد تسلیم و امان نامه کردند و گفتند ما تو را امان میدهم؛ چنان بر خورد جوانمردانه ای کرد که دشمن را پشیمان نمود. گفت: من از حسین جدا شوم؟! وای بر شما! اف بر شما و امان نامه شما! نمونه دیگر بصیرت او این بود که به سه

همراهی عزت و تواضع در رفتار امام حسین (ع)

منبر
حرکت کرد، تا مثل فردایی که در کربلا به شهادت رسید، همان معنویت و عزت و سرافرازی و در عین حال عبودیت و تسلیم مطلق در مقابل خدا محسوس است. در همه ی مراحل هم این طور است. آن روز که صدها نامه و شاید هزارها نامه با این مضمون برای او آوردند که ما شیعیان و مخلصان توایم و در کوفه و در عراق منتظر هستیم، دچار غرور نشد. آن جا که سخنرانی کرد و فرمود: «خط الموت علی ولد آدم مخط القلاده فی جید الفتاه» (۱) صحبت از مرگ کرد. نگفت چنان و چنین می کنیم. دشمنانش را تهدید و دوستانش را تطمیع به تقسیم مناصب کوفه نکرد. حرکت مسلمانانه ی همراه با معرفت، همراه با عبودیت و همراه با تواضع، آن وقتی است که همه دستها را به طرفش دراز کرده اند و نسبت به او اظهار ارادت می کنند. آن روز هم که در کربلا همراه یک جمع کمتر از صد نفر، توسط سی هزار جمعیت از ارادل و اوپاش محاصره شد و جانش را تهدید کردند، زبانش را تهدید کردند، زنها و حرمش را تهدید به اسارت کردند، ذره ای اضطراب در این مرد خدا و این بنده ی خدا و این عزیز اسلام مشاهده نشد.

۱) اللهوف، سید بن طاووس، ص ۶۰. ۱۳۷۹/۰۱/۲۶

آلودگی های دنیای هنر به هنر اسلامی رسوخ نکند

هینت
در محیطهای مراسم مذهبی، مراقب باشید هیچ کاری که از حدود ضوابط شرع ممکن است بیرون برود، رخ ندهد؛ این را مراقبت کنید. محیط مداحی و خواندگی دینی، یک محیط پاک و مطهری است؛ نگذاریم آلودگی هایی که متأسفانه در دنیای هنر در بین مردمان بی قید و بی مبالات رواج پیدا کرده است، به محیط هنر اسلامی و مذهبی در محیطهای مذهبی رسوخ کند و نفوذ کند؛ این را مراقب باشید. محیط، محیط پاکیزه، طیب، طاهر، همراه با عفت؛ این جور محیطی باید باشد محیطی که مادر آنجا معارف اسلامی را میخوانیم با زبان شعر بیان کنیم. (۱) چه لزومی دارد که ما از بعضی از آهنگهای گمراه کننده و حرام استفاده کنیم؟ البته من نمی گویم آهنگ بد است. من نمی گویم استفاده ی از ابزار و آلاتی که گاهی استفاده می شود همه جا غلط است. نه، یک جاهایی درست است، اشکالی ندارد، اما بعضی از شکلهایش هم غلط است. بعضی از آهنگها غلط است. آن آهنگی که وقتی انسان می شنود و نمی فهمد که خواننده چی دارد می خواند، فقط نواز را از دور می شنود خیال می کند که دارد یک تصنیف عاشقانه مبتذل می خواند. این آهنگ را چرا ما به کار ببریم؟ (۲)

۱ ۱۳۹۳/۰۱/۳۱ ۲ ۱۳۶۳/۰۷/۲۰

حکم اهانت به مقدسات سایر مذاهب

مسئله
س: لعن بر خبی از دشمنان اهل بیت (ع) در مکان های عمومی یا خصوصی چه حکمی دارد؟
ج: بارها شنیده اید که ایشان فرموده اند به مقدسات سایر مذاهب توهین نکنید و توهین به مقدسات سایر مذاهب را حرام دانسته اند. بنابراین مومنین از کارهایی که به هر حال سودی ندارد، بلکه ضرر دارد و موجب اختلاف بین مسلمانان می شود و موجب برادر کشی بین مسلمانان می شود یا موجب وهن مذهب هست یا به نحوی توهین به مقدسات سایر مذاهب اسلامی است آن شالله بپرهیزند که این عمل جایز نیست. در این مجالس می شود شرکت کرد یا نه؟ یک وقت هست شما شرکت می کنید آن منبری را یا آن مداح را از این کار خودش باز می دارید - حالا با تذکر محترمانه که از این گفته های تفرقه انگیز بپرهیزد - این گاهی وقت ها لازم و واجب است. اما اگر شرکت شما این اثر را ندارد، بلکه مجلس چنین افرادی که تفرقه می اندازند تقویت می شود، بله گاهی وقت ها شرکت در چنین مجالسی جایز نیست و باید پرهیز شود.

دفتر استفتائات حضرت آیت الله العظمی خامنه ای

یاران

در زیارت و کلماتی که از ائمه (ع) راجع به ابوالفضل العباس رسیده است، روی دو جمله تاکید شده است: یکی بصیرت، یکی وفا. بصیرت ابوالفضل العباس کجاست؟ همه ی یاران حسینی، صاحبان بصیرت بودند؛ اما او بصیرت را بیشتر نشان داد. در روز تاسوعا، مثل امروز عصری، وقتی که فرصتی پیدا شد که او خود را از این بلا نجات دهد؛ یعنی آمدند به او پیشنهاد تسلیم و امان نامه کردند و گفتند ما تو را امان می دهیم؛ چنان بر خورد جوانمردانه ای

کرد که دشمن را پشیمان نمود. گفت: من از حسین جدا شوم؟! وای بر شما! الف بر شما و امان نامه ی شما نمونه ی دیگر بصیرت و این بود که به سه نفر از برادرانش هم که با او بودند، دستور داد که قبل از او به میدان بروند و مجاهدت کنند؛ تا این که به شهادت رسیدند... وفاداری حضرت ابوالفضل العباس هم از همه جا بیشتر در همین قضیه ی وارد شدن در

شریعه ی فرات و ننوشیدن آب است. ۱۳۷۹/۱/۲۶

بی خواص

چرا خواص مؤمنی که دور مسلم بودند، از او دست کشیدند؟ بین اینها افرادی خوب و حسابی بودند که بعضیشان بعداً در کربلا شهید شدند؛ اما این جا، اشتباه کردند. البته آنهایی که در کربلا شهید شدند، کفاره ی اشتباهشان داده شد. در باره ی آنها بحثی نیست و اسمشان را هم نمی آوریم. اما کسانی از خواص، به کربلا هم نرفتند. نتوانستند بروند؛ توفیق پیدا نکردند و البته، بعد مجبور شدند جزو توابین شوند. چه فایده؟! وقتی امام حسین (ع) کشته شد؛ وقتی فرزند پیغمبر از دست رفت؛ وقتی فاجعه اتفاق

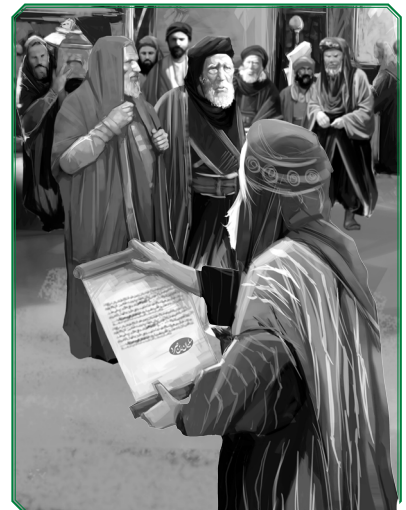

سلیمان بن مرد خزاعی

افتاد؛ وقتی حرکت تاریخ به سمت سرانجام آغاز شد، دیگر چه فایده؟! لذاست که در تاریخ، عده ی توابین، چند برابر عده ی شهدای کربلاست. شهدای کربلا همه در یک روز کشته شدند؛ توابین نیز همه در یک روز کشته شدند. اما اثری که توابین در تاریخ گذاشتند، یک هزارم اثری که شهدای کربلا گذاشتند، نیست؛ به خاطر این که در وقت خود نیامدند. کار را در لحظه ی خود انجام ندادند. دیر تصمیم گرفتند و دیر

تشخیص دادند. ۱۳۷۵/۳/۲۰

خواصی که با مسلم بیعت کرده بودند او را تنها گذاشتند و دور او را خالی کردند؛ سلیمان بن مرد یکی از آنها بود

سلیمان بن مرد از اولین افرادی بود که به اباعبدالله الحسین (ع) نامه نوشت و از وی برای آمدن به کوفه دعوت کرد

- ✚ اصحاب و کارگزاران امیر مؤمنین (ع)
- ✚ امام حسن (ع)
- ✚ از جمله افرادی که امیرالمؤمنین را در جنگ جمل یاری نکرد
- ✚ از مجاهدان و فرماندهان سپاه امیرالمؤمنین (ع)
- ✚ در جنگ صفین
- ✚ از منتقدان و معترضین به امام حسن (ع)
- ✚ ماجرای صلح با معاویه
- ✚ از اولین نویسندگان نامه به امام حسین (ع)
- ✚ برای دعوت ایشان به کوفه
- ✚ یاری نکردن مسلم بن عقیل در کوفه
- ✚ و امام حسین (ع) در حادثه کربلا
- ✚ رهبری قیام توابین به خون خواهی امام حسین (ع)

در تاریخ، عده ی توابین، چند برابر عده ی شهدای کربلاست. اما اثری که توابین در تاریخ گذاشتند، یک هزارم اثری که شهدای کربلا گذاشتند، نیست!

نگاهی تحلیلی به نهضت عاشورا | چهار

انحطاط اخلاق، زمینه ساز فاجعه کربلا

آنها حاکم نمی بود، ممکن نبود حکومتها - ولو فاسد باشند؛ ولو بی دین و جائر باشند - بتوانند مردم را به ایجاد چنان فاجعه عظیمی؛ یعنی کشتن پسر پیغمبر و پسر فاطمه زهرا (ع) وادار کنند. مگر این شوخی است؟! یک ملت، وقتی منشأ همه مفساد خواهد شد که اخلاق او خراب شود. این را امام سجاد (ع)، در چهره جامعه اسلامی تفحص کرد، و کمر بست به این که این چهره را از این زشتی پاک کند و اخلاق را نیکو گرداند. لذا، دعای «مکارم الاخلاق» دعاست؛ اما درس است. «صحیفه سجادیه» دعاست؛ اما درس است. ۱۳۷۲/۰۴/۲۳

تخلیل اگر تلاشهای امام سجاد (ع) نبود، شهادت امام حسین (ع) ضایع شده بود و آثار آن نمی ماند... امام سجاد به تعلیم و تغییر اخلاق در جامعه

اسلامی کمر بست. چرا؟ چون طبق تحلیل آن امام بزرگوار، بخش مهمی از مشکلات اساسی دنیای اسلام که به فاجعه کربلا انجامید، ناشی از انحطاط و فساد اخلاق مردم بود. اگر مردم از اخلاق اسلامی برخوردار بودند، یزید و ابن زیاد و عمر سعد و دیگران نمیتوانستند آن فاجعه را بیافرینند. اگر مردم آن طور پست نشده بودند، آن طور به خاک نجسیده بودند، آن طور از آرمانها دور نشده بودند و ردایل بر